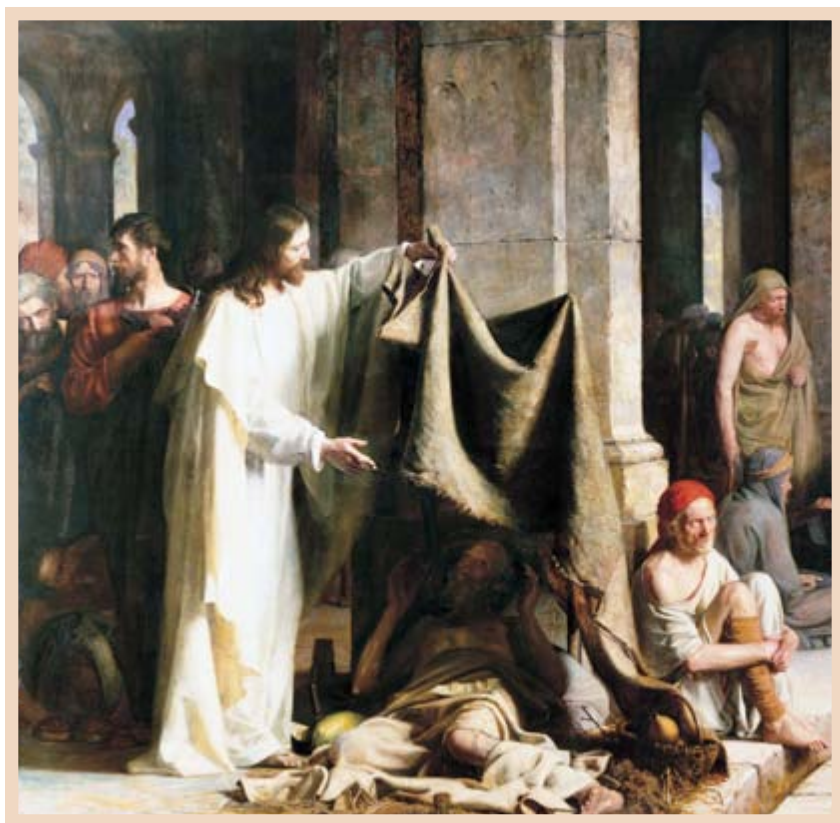

VEJLEDNING FOR LEDERE OM VELFÆRD

OMSORG PÅ HERRENS MÅDE

*D*en egentlige langsigtede hensigt med velfærdsplanen er opbygning af karakter blandt Kirkens medlemmer, både giveres og modtageres, at redde alt det ædle og gode i dem og få de slumrende åndelige rigdomme til at blomstre og bære frugt, hvilket, når alt kommer til alt, er denne kirkes mission, formål og eksistensberettigelse.

J. Reuben Clark jun., særligt møde for stavspræsidenter, 2. okt. 1936

OMSORG PÅ HERRENS MÅDE

Formålet med Kirkens velfærd er at hjælpe kirkemedlemmer til at blive selvhjulpne, drage omsorg for de fattige og trængende, samt tjene andre.

Indhold

Medlemmers ansvar	1
Stavspræsidentens ansvar	3
Biskoppens ansvar	4
Grundlæggende velfærdsprincipper i at yde hjælp	5
Kirkens tilgængelige ressourcer til at hjælpe de fattige	5
Tilgængelige ikke-kirkelige ressourcer til at hjælpe de fattige	8

Mark 12:41-44

MEDLEMMERNES ANSVAR

Ledere i præstedømmet og Hjelpeforeningen bør hjælpe medlemmerne med at forstå det ansvar, de har for sig selv, deres familie og andre.

OMSORG FOR SIG SELV OG FAMILIEN

Kirkens medlemmer er ansvarlige for deres egen åndelige og timelige trivsel. Eftersom de er velsignet med handlefrihedens gave har de privilegiet af at kunne sætte deres egen kurs, løse deres egne problemer og stræbe efter at blive selvhjulpne. Medlemmerne gør dette med Herrens inspiration og ved at arbejde med deres egne hænder.

DELELEMENTER I SELVHJULPENHED

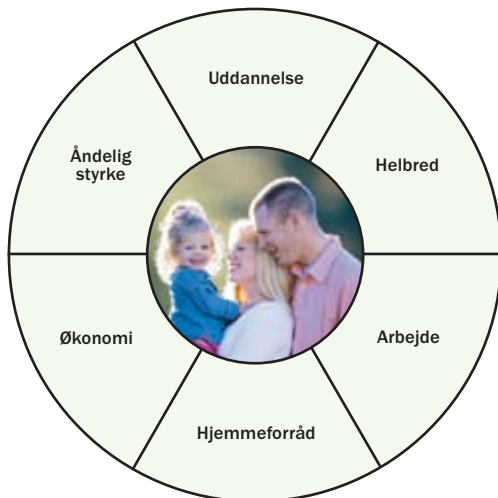
Selvhjulpnen er evnen, forpligtelsen og bestræbelsen på at skaffe livets nødvendigheder til

sig selv og familien. Når medlemmerne bliver selvhjulpne, er de også bedre i stand til at tjene og drage omsorg for andre.

Når Kirkens medlemmer gør alt, hvad de kan, for at klare sig selv, men stadig ikke har til deres grundlæggende behov, bør de først bede deres familie om hjælp. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt, er Kirken rede til at hjælpe.

Nogle af de områder, hvor medlemmerne bør være selvhjulpne, er skitseret nedenfor og på side 2.

Uddannelse. Uddannelse kan berige, forædle og give en forståelse, som fører til et lykkeligere liv. Medlemmerne bør studere skrifterne og andre gode bøger; forbedre deres evne til at læse, skrive og regne og tilegne sig de nødvendige færdigheder til et passende job.

Helbred. Herren har befalet medlemmerne at passe på deres sind og legeme. De bør adlyde visdomsordet, spise nærende mad, motionere regelmæssigt og få søvn nok. De bør undgå substanser eller vaner, der skader deres legeme eller sind, og som kan føre til afhængighed. De bør udvise god hygiejne og gå regelmæssigt til lægen og tandlægen. De bør også stræbe efter at udvikle et godt forhold til familien og andre.

Arbejde. Arbejde er grundvolden, hvorpå selvhjulpnehed og timelig velfærd hviler. Medlemmerne bør forberede sig på og omhyggeligt vælge et passende erhverv eller en selvstændig virksomhed, som kan sørge for deres egne og familiens behov. De bør være dygtige til deres arbejde, være flittige og pålidelige og levere et ærligt stykke arbejde for den løn og de goder, som de modtager.

Hjemmeforråd. For at hjælpe med at sørge for sig selv og familien, bør medlemmerne:

- Opbygge et tremåneders forråd af fødevarer, som er en del af deres normale kost.
- Opbevare drikkevand i tilfælde af, at vandforsyningen bliver forurennet eller afbrudt.

- Gradvist opbygge et langsigtet lager af fødevarer, som vil kunne opretholde livet.

Se *Bered alt, hvad der behøves: Hjemmeforråd*, s. 3 (katalognr. 04008 110).

Økonomi. For at blive økonomisk selvhjulpne, bør medlemmerne:

- Betale tiende og offerydelser.
- Undgå unødigt gæld.
- Lægge et budget og leve efter det.
- Gradvist opbygge en økonomisk reserve ved regelmæssigt at spare lidt op.
- Lære familiens medlemmer om principper bag økonomisk styring.

Se *Bered alt, hvad der behøves: Familieøkonomi*, s. 3 (katalognr. 04007 110).

Åndelig styrke. Åndelighed er afgørende for en persons timelige og evige velbefindende. Kirke-medlemmer bør udvise tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus, adlyde Guds befalinger, bede dagligt, studere skrifterne og de sidste dages profeters lærdomme, deltage i Kirkens møder og tjene i kirkekaldelser og opgaver.

OMSORG FOR ANDRE

I sin jordiske tjenestegering gik Frelseren blandt de fattige, de syge og de lidende, han sørgede for deres behov og velsignede dem med helbredelse og håb. Han underviste sine disciple om at gøre det samme. At række ud mod de lidende er en grundlæggende egenskab ved Jesu Kristi disciple (se Joh 13:35).

I vores tid har Herren også befale sit folk at drage omsorg for de fattige og nødlidende. Han har sagt: »Se, jeg siger jer, at I skal besøge de fattige og nødlidende og yde dem hjælp« (L&P 44:6). Kirkens medlemmer opmuntres til at give personlig og medfølelse tjeneste til de nødlidende. De bør være »ivrigt engageret i en god sag« og tjene uden at blive spurgt eller udpeget (se L&P 58:26-27).

Herren har beskrevet sin måde for omsorg for de fattige og trængende. Han sagde til de hellige: »[Giv] en del af jeres gods til de fattige ... og det skal lægges frem for min kirkes biskop ... [og] skal resten oplagres i mit forrådshus, så den kan gives til de fattige og de trængende« (L&P 42:31, 34).

Herren forklarede yderligere, at disse ofre bør omfatte medlemmernes talenter. Disse talenter bør »kastes ind i Herrens forrådshus,

... idet enhver stræber efter at tilgodese sin næste og gøre alt alene med Guds ære for øje« (L&P 82:18-19).

Herrens forrådshus er ikke begrænset til en bygning, der bruges til at distribuere mad til de fattige. Det omfatter trofaste ofre af tid, talenter, medfølelse, materialer og økonomiske midler fra trofaste medlemmer, som er givet til biskoppen for at drage omsorg for de fattige og de nødlidende. Herrens forrådshus findes derfor i hver eneste menighed. Biskoppen er forvalter af Herrens forrådshus.

STAVSPRÆSIDENTENS ANSVAR

Stavspræsidenten sikrer sig, at biskopperne forstår principperne for velfærd og udfører deres guddommelige befaling om at finde frem til og drage omsorg for de fattige. Stavspræsidenten rådfører sig med biskopperne og gennemgår fasteofferbidrag og udbetalinger.

Stavspræsidentskabet kan udpeges til at sørge for præstedømmelederskab til velfærdstiltag, såsom biskoppernes forrådshuse eller en arbejdsformidling.

Stavspræsidenter deltager i det koordinerende råd for at modtage

instruktioner i forskellige kirkeanligger, deriblandt velfærdsprincipper og pligter. Ved disse møder finder lederne fremgangsmåder til fremme af selvhjulpethed, omsorg for de nødlidende og fasteoffer-bidrag.

Stavspræsidenter koordinerer også multistavs velfærd og nødhjælpsindsats.

BISKOPPENS ANSVAR

Biskoppen har en guddommelig bemyndigelse til at finde frem til og drage omsorg for de fattige (se L&P 84:112). Han leder velfærdsarbejdet i menigheden. Hans mål er at hjælpe medlemmerne til selvhjælp og til at blive selvhjulpne. (I grene har grenspræsidenten det samme velfærdsansvar).

Biskopper er velsignet med evnen til at skelne for at forstå, hvordan de bedst kan hjælpe folk i nød. Hver enkel omstændighed er forskellig og kræver inspiration. Gennem Åndens vejledning og de grundlæggende velfærdsprincipper, der er beskrevet i dette afsnit, beslutter biskoppen, hvem der skal hjælpes, hvor meget der skal gives, og hvor længe man skal hjælpe.

Generelt hjælper en biskop kun de medlemmer, der bor i hans egen menighed. Ved sjældne lejligheder kan biskoppen under Åndens vejledning hjælpe personer, som ikke er medlemmer af Kirken.

Biskoppen behandler oplysninger om medlemmernes velfærdsbehov fortroligt. Han videregiver

Biskoppen mødes med medlemmer med behov for hjælp og gennemgår, hvordan man bedst bistår og hjælper dem til at kunne hjælpe sig selv.

kun de oplysninger, som er nødvendige til præstedømmeledere, ledere i Hjælpeforeningen eller andre, som hjælper.

Biskopper, som nærer bekymring om misbrug eller bedrageri af velfærd, kan ringe til biskoppernes hjælpelinje (001-801-240-7887) eller områdekontoret. Når en biskop ikke kender et medlem, bør han kontakte medlemmets tidligere biskop, før han hjælper.

GRUNDLÆGGENDE VELFÆRDSPRINCIPPER FOR AT YDE HJÆLP

Biskoppen bør være vejledt af de følgende grundlæggende velfærdsprincipper, når han drager omsorg for de fattige og de nødlidende:

- **Find frem til de fattige.** Det er ikke nok kun at hjælpe, når man bliver spurgt. Biskoppen bør opmuntre ledere i præstedømmet og Hjælpeforeningen, tillige med hjemme- og besøgs lærere, til at hjælpe de medlemmer, som har brug for hjælp.
- **Frem det personlige ansvar.** Biskoppen gennemgår sammen med medlemmer hvilke ressourcer og midler, de og deres familie kan yde for at imødekomme deres behov.
- **Oprethold livet, ikke livsstilen.** Biskoppen sørger for de grundlæggende nødvendigheder i

livet. Han sørger ikke for hjælp til at opretholde et liv i velstand.

- **Sørg for varer frem for kontanter.** Når det er muligt, giver biskoppen medlemmerne varer i stedet for at give dem penge eller betale deres regninger. Hvor biskoppernes forråds-huse ikke er tilgængelige, kan fasteofferet bruges til at købe de nødvendige varer.
- **Sørg for arbejdsmuligheder.** Biskopper beder dem, som får hjælp, om at arbejde efter evne for den velfærdshjælp, som de modtager. Biskopper underviser i arbejdets vigtighed og sørger for meningsfulde arbejdsopgaver. Menighedsrådet udarbejder og vedligeholder en liste med meningsfulde arbejdsmuligheder.

KIRKENS TILGÆNDELIGE RESSOURCER TIL HJÆLP FOR DE FATTIGE

MENIGHEDSRÅD

Medlemmer af menighedsrådet, især præstedømmekvorummer og Hjælpeforeningen, hjælper biskoppen med at imødekomme medlemmernes velfærdsbehov. Disse ledere bliver hjulpet af hjemmelærere, besøgs lærere og andre, som har særlige færdigheder.

Alt efter behov bliver fortrolige anliggender drøftet ved

Under biskoppens ledelse hjælper menighedsrådet med at løse velfærdsbehov.

præstedømmets udøvende komitémøde, hvor præsidentskabet for Hjælpeforeningen er inviteret til at deltage.

PRÆSTEDØMMEKVORUMMER OG HJÆLPEFORENINGEN

Velfærd er centralt i præstedømmekvorummets og Hjælpeforeningens rolle. Den bør drøftes regelmæssigt ved præsidentskabsmøder. Under biskoppens ledelse hjælper præstedømmekvorummer og Hjælpeforeningen medlemmer med at finde løsninger på velfærdsbehov og til at blive selvhjulpne.

HJÆLPEFORENINGSPRÆSIDENT

Udover de velfærdspligter, som er beskrevet i de foregående afsnit, hjælper hjælpeforenings-

præsidenten normalt biskoppen med at besøge medlemmer, som har brug for velfærdshjælp. Hun hjælper dem med at fastsætte deres behov og foreslår biskoppen, hvilken hjælp der bør ydes. Biskoppen og hjælpeforeningspræsidenten kan bruge formularen *Analyse af behov og hjælpemidler* (katalognr. 32290 110).

MENIGHEDENS VELFÆRDSSPECIALISTER

Biskoprådet kan kalde en beskæftigelsespecialist og andre velfærdsspecialister. Disse specialister bør være medlemmer af menigheden, som vejleder andre medlemmer af menigheden omkring arbejde, uddannelse og oplæring, ernæring og hygiejne, den selvsupplerende

Når det er passende, udpeger biskoppen hjælpeforeningspræsidenten i menigheden til at besøge medlemmer for at afdække deres behov og hjælpe dem med at fastsætte, hvilken hjælp der bør ydes.

uddannelsesfond, hjemmeforråd, sundhedspleje, familieøkonomi og andre behov for velfærd.

TIENDE OG FASTEOPFRE

Herren har fastsat tiendeloven og fasteloven, der omfatter fasteopfre for at velsigne sit folk (se Es 58:6-12; Mal 3:8-12). Fasteopfre bliver udelukkende brugt til at imødekomme velfærdsbehov.

Biskoppen underviser, med hjælp fra menighedsrådet, alle medlemmer omkring vigtigheden af at efterleve disse love. Han underviser også i Herrens løfter til dem, som efterlever disse love. Disse løfter omfatter at føle sig tættere på Herren og føle større medfølelse for andre. Herrens har også lovet øget åndelig styrke, forbedring af det timelige velbefindende

og et større ønske om at tjene.

I nogle områder af verden er biskoppernes forrådshuse tilgængelige for at sørge for mad og tøj. Hvor biskoppernes forrådshuse ikke er tilgængelige, bliver fasteopfre brugt til at sørge for mad og tøj. De bliver også brugt til husly, lægehjælp og anden livsnødvendig hjælp.

Kirkens velfærdskomité fastsætter det højeste beløb, som en biskop må betale for et nødlidende medlems lægeudgifter uden yderligere bemyndigelse. Når fasteopfre bliver brugt, bør lægehjælp fås ved et nærliggende lægecenter.

Der er ingen krav om balance mellem udbetalinger og indbetalinger af fasteoffer.

Velfærdshjælp er for Kirkens medlemmer og finansieres sædvanligvis af fasteofferbidrag. Kirkens humanitære hjælp ydes til mennesker fra alle trossamfund og finansieres sædvanligvis af humanitære bidrag.

STAVENS OG KIRKENS ANDRE RESSOURCER

Biskoppen kan tilkalde stavs-specialister, Kirkens arbejdsformidlingskontor, biskoppernes forrådshuse, Deseret Industries og SDH-familietjeneste til at hjælpe nødlidende medlemmer, når sådanne ressourcer er tilgængelige.

TILGÆNGELIGE IKKE- KIRKELIGE RESSOURCER TIL AT HJÆLPE DE FATTIGE

Medlemmerne kan vælge at bruge lokalsamfundets ressourcer, deriblandt det offentlige ressourcer, for at imødekomme deres grundlæggende behov. Biskoppen bør være bekendt med disse ressourcer. Disse kan omfatte:

- Hospitaler, læger eller anden lægehjælp.
- Efteruddannelse og jobtilbud.
- Hjælp til mennesker med et handicap.
- Professionelle rådgivere eller socialrådgivere.
- Behandlingstilbud til misbrugere.

Selv når Kirkens medlemmer modtager hjælp fra ikke-kirkelige ressourcer, bør biskoppen hjælpe dem med at undgå afhængighed af disse hjælpeskilder.

NOTER

NOTER

Matt 25:35-36, 40

Dette hæfte er et sammendrag af de grundlæggende velfærdsprincipper og delelementer i selvhjulpenthed til ledere i præstedømmet og Hjælpeforeningen. Yderligere oplysninger findes også i *Omsorg på Herrens måde: Vejledning for ledere om velfærd*, der er tilgængelig gennem Kirkens distributionscenter. Se også providentliving.org.

Omslag: *Kristus helbreder den syge ved Betesda*, af Carl Heinrich Bloch, gengivet med tilladelse fra Brigham Young University Museum of Art

Indersiden af forsiden: *Kristus og den rige, unge mand*, af Heinrich Hofmann, gengivet med tilladelse fra C. Harrison Conroy Co., Inc.

På modsatte side 1: *Erkens skærv*, af Alexandre Bida. Side 1: Foto © Robert Casey

Indersiden af bagsiden: *Hele byen var samlet*, af James Tissot

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Trykt i Tyskland. Engelsk original godkendt: 12/08.

Godkendt til oversættelse: 12/08. Oversættelse af *Providing in the Lord's Way: Summary of a Leader's Guide to Welfare*. Danish. 08257 110

Udgivet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, Salt Lake City, Utah

*H*ovedformålet var ... at oprette et system, hvorved lediggangens forbandelse fjernes, arbejdsløshedsunderstøttelsens onder afskaffes, og uafhængighed, flid, sparsommelighed og selvspekt atter tilvejebringes blandt vore medlemmer. Kirkens mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp. Kirkens medlemmer må igen sætte arbejdsglæden i højsædet som et ledende princip i deres tilværelse.

Det Første Præsidentskab, i Conference Report, okt. 1936, s. 3.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

